Autentiškas vertimas
Vyriausybės kanceliarijos
Administracinis departamentas
2015.12.10
Redagavimo ir vertimo
skyriaus vedėjo pavaduotoja
D. Čekatauskienė

KONVENCIJA, KURIA ĮSTEIGIAMA PASAULINĖ INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS ORGANIZACIJA

Pasirašyta 1967 m. liepos 14 d. Stokholme ir pakeista 1979 m. rugsėjo 28 d.

Susitariančiosios Šalys,

norėdamos prisidėti prie pagarba valstybių suverenitetui ir lygybei pagrįsto geresnio valstybių tarpusavio supratimo ir bendradarbiavimo siekiant abipusės naudos;

norėdamos prisidėti prie intelektinės nuosavybės apsaugos užtikrinimo visame pasaulyje ir taip skatinti kūrybinę veiklą;

norėdamos modernizuoti ir užtikrinti veiksmingesnį Sąjungų, sudarytų pramoninės nuosavybės apsaugos srityje ir literatūros ir meno kūrinių apsaugos srityje, administravimą visapusiškai gerbiant kiekvienos iš Sąjungų savarankiškumą,

susitarė:

1 straipsnis

Organizacijos įsteigimas

Šia Konvencija įsteigiama Pasaulinė intelektinės nuosavybės organizacija.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje Konvencijoje:

i) *Organizacija* – Pasaulinė intelektinės nuosavybės organizacija (PINO);

ii) *Tarptautinis biuras* – Tarptautinis intelektinės nuosavybės biuras;

iii) *Paryžiaus konvencija* – 1883 m. kovo 20 d. pasirašyta Konvencija dėl pramoninės nuosavybės apsaugos, taip pat ir visos jos redakcijos;

iv) *Berno konvencija* – 1886 m. rugsėjo 9 d. pasirašyta Konvencija dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos, taip pat ir visos jos redakcijos;

v) *Paryžiaus sąjunga* – tarptautinė sąjunga, įsteigta Paryžiaus konvencija;

vi) *Berno sąjunga* – tarptautinė sąjunga, įsteigta Berno konvencija;

vii) *Sąjungos* – Paryžiaus sąjunga, specialios sąjungos ir susitarimai, sudaryti dėl šios sąjungos, Berno sąjunga, taip pat bet kuris kitas tarptautinis susitarimas, kuriuo skatinama intelektinės nuosavybės apsauga ir kurio įgyvendinimą administruoja pati Organizacija pagal 4 straipsnio iii papunktį;

viii) *intelektinė nuosavybė* apima teises, susijusias su:

– literatūros, meno ir mokslo kūriniais,

– atlikėjų pasirodymais, fonogramomis, radijo ir televizijos laidomis,

– išradimais visose žmogaus veiklos srityse,

– moksliniais atradimais,

– pramoniniu dizainu,

– prekių ženklais, paslaugų ženklais, komerciniais vardais ir pavadinimais,

– apsauga nuo nesąžiningos konkurencijos,

taip pat visas kitas teises, atsirandančias vykdant intelektinę veiklą pramonės, mokslo, literatūros ar meno srityse.

3 straipsnis

Organizacijos tikslai

Organizacijos tikslai yra šie:

i) prisidėti prie intelektinės nuosavybės apsaugos užtikrinimo visame pasaulyje skatinant valstybių bendradarbiavimą ir, tam tikrais atvejais, bendradarbiaujant su bet kuria kita tarptautine organizacija;

ii) užtikrinti Sąjungų administracinį bendradarbiavimą.

4 straipsnis

Funkcijos

Siekdama įgyvendinti 3 straipsnyje nurodytus tikslus Organizacija, savo atitinkamų organų padedama ir atsižvelgdama į kiekvienos iš Sąjungų kompetenciją:

i) remia priemonių, kurios padėtų užtikrinti veiksmingą intelektinės nuosavybės apsaugą visame pasaulyje ir kuriomis būtų suderinti šios srities nacionalinės teisės aktai, rengimą;

ii) atlieka Paryžiaus sąjungos, specialiųjų sąjungų, sudarytų dėl šios sąjungos, ir Berno sąjungos administravimo funkcijas;

iii) gali sutikti administruoti bet kurio kito tarptautinio susitarimo, kuriuo skatinama intelektinės nuosavybės apsauga, įgyvendinimą arba dalyvauti atliekant tokį administravimą;

iv) skatina sudaryti tarptautinius susitarimus, kuriais skatinama intelektinės nuosavybės apsauga;

v) siūlosi bendradarbiauti su valstybėmis, prašančiomis teisinės ir techninės pagalbos intelektinės nuosavybės srityje;

vi) renka ir skleidžia su intelektinės nuosavybės apsauga susijusią informaciją, atlieka ir skatina tyrimus šioje srityje, skelbia tokių tyrimų rezultatus;

vii) užtikrina tarnybų, kurios palengvina tarptautinę intelektinės nuosavybės apsaugą, veiklą ir tam tikrais atvejais atlieka registraciją šioje srityje, taip pat skelbia tokios registracijos duomenis;

viii) imasi visų kitų reikiamų veiksmų.

5 straipsnis

Narystė

1. Bet kuri valstybė, kuri yra vienos iš 2 straipsnio vii punkte apibrėžtų Sąjungų narė, gali tapti Organizacijos nare.

2. Organizacijos nare gali tapti ir bet kuri kita valstybė, kuri nėra kurios nors Sąjungos narė, jei:

i) ji yra Jungtinių Tautų Organizacijos, kurios nors iš su Jungtinių Tautų Organizacija susijusių specializuotųjų agentūrų ar Tarptautinės atominės energijos agentūros narė arba yra Tarptautinio Teisingumo Teismo statuto Šalis, arba

ii) ji Generalinės Asamblėjos yra pakviesta tapti šios Konvencijos Šalimi.

6 straipsnis

Generalinė Asamblėja

1.

a) Įsteigiama Generalinė Asamblėja, kurią sudaro valstybės, kurios nors Sąjungos narės, šios Konvencijos Šalys.

b) Kiekvienos valstybės vyriausybei atstovauja vienas atstovas, kuris gali turėti pavaduotojus, patarėjus ir ekspertus.

c) Kiekvienos delegacijos išlaidas padengia ją skyrusi vyriausybė.

2. Generalinė Asamblėja:

i) skiria Generalinį direktorių Koordinacinio komiteto teikimu;

ii) nagrinėja ir tvirtina Generalinio direktoriaus ataskaitas, susijusias su Organizacija, ir teikia visus Generaliniam direktoriui reikalingus nurodymus;

iii) nagrinėja ir tvirtina ataskaitas ir Koordinacinio komiteto veiklą, teikia nurodymus Koordinaciniam komitetui;

iv) tvirtina dvimetį Sąjungoms bendrų išlaidų biudžetą;

v) tvirtina Generalinio direktoriaus siūlomas priemones, susijusias su 4 straipsnio iii punkte nurodytų tarptautinių susitarimų administravimu;

vi) priima Organizacijos finansinį reglamentą;

vii) nustato Sekretoriato darbo kalbas atsižvelgdama į Jungtinių Tautų Organizacijos praktiką;

viii) kviečia 5 straipsnio 2 dalies ii punkte nurodytas valstybes tapti šios Konvencijos Šalimis;

ix) nustato, kurioms valstybėms, kurios nėra Organizacijos narės, ir kurioms tarpvyriausybinėms ir tarptautinėms nevyriausybinėms organizacijoms leidžiama dalyvauti jos posėdžiuose stebėtojų teisėmis;

x) atlieka kitas atitinkamas funkcijas, kurios būtinos įgyvendinant šią Konvenciją.

3.

a) Kiekviena valstybė, vienos ar kelių Sąjungų narė, Generalinėje Asamblėjoje turi vieną balsą.

b) Pusė valstybių, Generalines Asamblėjos narių, sudaro kvorumą.

c) Neatsižvelgiant į b punkto nuostatas, jei kurioje nors sesijoje atstovaujamų valstybių skaičius sudaro mažiau nei pusę, bet yra lygus arba viršija vieną trečdalį valstybių, Generalinės Asamblėjos narių, skaičiaus, Generalinė Asamblėja gali priimti sprendimus, tačiau visi Generalinės Asamblėjos sprendimai, išskyrus sprendimus dėl jos pačios procedūros taisyklių, įsigalioja tik laikantis toliau nurodytų sąlygų. Tarptautinis biuras minėtus sprendimus perduoda valstybėms, Generalinės Asamblėjos narėms, kurios joje nebuvo atstovaujamos, ir prašo per tris mėnesius nuo sprendimų išsiuntimo dienos pateikti rašytinį pranešimą apie balsavimą ar susilaikymą. Jeigu pasibaigus šiam terminui taip balsavusių arba susilaikiusių valstybių skaičius pasiekia tokį skaičių, kurio neužteko kvorumui pačioje sesijoje, tokie sprendimai įsigalioja, jei kartu išlieka būtina balsų dauguma.

d) Vadovaudamasi e ir f punktų nuostatomis, Generalinė Asamblėja priima savo sprendimus dviejų trečdalių balsų dauguma.

e) Priemonėms, susijusioms su 4 straipsnio iii punkte nurodytų tarptautinių susitarimų administravimu, patvirtinti reikia trijų ketvirčių balsų daugumos.

f) Susitarimui su Jungtinių Tautų Organizacija pagal Jungtinių Tautų Chartijos 57 ir 63 straipsnių nuostatas patvirtinti reikia devynių dešimtųjų balsų daugumos.

g) Generaliniam direktoriui paskirti (2 dalies i punktas), Generalinio direktoriaus siūlomų priemonių dėl tarptautinių susitarimų įgyvendinimo administravimui patvirtinti (2 dalies v punktas) ir būstinei perkelti (10 straipsnis) reikalinga balsų dauguma turi būti pasiekta ne tik Generalinėje Asamblėjoje, bet ir Paryžiaus ir Berno sąjungų asamblėjose.

h) Susilaikiusiųjų balsai neįskaitomi.

i) Atstovas gali atstovauti tik vienai valstybei ir balsuoti tik vienos valstybės vardu.

4.

a) Generalinė Asamblėja renkasi į eilinę sesiją kartą per dvejus kalendorinius metus Generalinio direktoriaus šaukimu.

b) Generalinė Asamblėja renkasi į neeilinę sesiją, kurią Generalinis direktorius sušaukia Koordinacinio komiteto prašymu arba vieno ketvirtadalio valstybių, Generalinės Asamblėjos narių, prašymu.

c) Posėdžiaujama Organizacijos būstinėje.

5. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, kurios nėra kurios nors Sąjungos narės, Generalinės Asamblėjos posėdžiuose dalyvauja stebėtojų teisėmis.

6. Generalinė Asamblėja priima savo Darbo tvarkos taisykles.

7 straipsnis

Konferencija

1.

a) Įsteigiama Konferencija, kurią sudaro valstybės, šios Konvencijos Šalys, neatsižvelgiant į tai, ar jos yra kurios nors sąjungos narės ar nėra.

b) Kiekvienos valstybės vyriausybei atstovauja vienas atstovas, kuris gali turėti pavaduotojus, patarėjus ir ekspertus.

c) Kiekvienos delegacijos išlaidas padengia ją skyrusi vyriausybė.

2. Konferencija:

i) svarsto bendruosius su intelektine nuosavybe susijusius klausimus ir gali priimti rekomendacijas dėl tokių klausimų atsižvelgdama į Sąjungų kompetenciją bei savarankiškumą;

ii) tvirtina dvimetį Konferencijos biudžetą;

iii) atsižvelgdama į Konferencijos biudžetą parengia dvimetę teisinės ir techninės pagalbos programą;

iv) priima šios Konvencijos pakeitimus, kaip nurodyta 17 straipsnyje;

v) nustato, kurioms valstybėms, kurios nėra Organizacijos narės, taip pat kurioms tarpvyriausybinėms ir tarptautinėms nevyriausybinėms organizacijoms leidžiama dalyvauti jos posėdžiuose stebėtojų teisėmis;

vi) atlieka kitas atitinkamas funkcijas, kurios būtinos įgyvendinant šią Konvenciją.

3.

a) Kiekviena valstybė narė Konferencijoje turi vieną balsą.

b) Vienas trečdalis valstybių narių sudaro kvorumą.

c) Vadovaudamasi 17 straipsnio nuostatomis, Konferencija priima sprendimus dviejų trečdalių balsų dauguma.

d) Valstybių, šios Konvencijos Šalių, kurios nėra kurios nors Sąjungos narės, įnašų dydis nustatomas balsavimu, kuriame turi teisę dalyvauti tik minėtų valstybių atstovai.

e) Susilaikiusiųjų balsai neįskaitomi.

f) Atstovas gali atstovauti tik vienai valstybei ir balsuoti tik vienos valstybės vardu.

4.

a) Konferencija renkasi į eilinę sesiją Generalinio direktoriaus šaukimu tuo pat metu ir toje pat vietoje, kurioje renkasi ir Generalinė Asamblėja.

b) Konferencija renkasi į neeilinę sesiją, kurią šaukia Generalinis direktorius daugumos valstybių narių prašymu.

5. Konferencija priima savo Darbo tvarkos taisykles.

8 straipsnis

Koordinacinis komitetas

1.

a) Įsteigiamas Koordinacinis komitetas, kurį sudaro valstybės, šios Konvencijos Šalys, kurios yra Paryžiaus sąjungos vykdomojo komiteto arba Berno sąjungos vykdomojo komiteto, arba šių abiejų vykdomųjų komitetų narės. Tačiau, jei kurį nors iš minėtų Vykdomųjų komitetų sudaro daugiau nei vienas ketvirtadalis valstybių, Asamblėjos, kuri juos išrinko, narių, tai toks Vykdomasis komitetas skiria iš savo narių valstybes, būsimas Koordinacinio komiteto nares, tačiau jų skaičius neturi viršyti vieno ketvirtadalio, kaip minėta pirmiau; be to, valstybė, kurios teritorijoje Organizacija turi savo būstinę, į minėtą vieną ketvirtadalį valstybių neįtraukiama.

b) Kiekvienos valstybės, kuri yra Koordinacinio komiteto narė, vyriausybei šiame komitete atstovauja vienas atstovas, kuris gali turėti pavaduotojus, patarėjus ir ekspertus.

c) Kai Koordinacinis komitetas nagrinėja klausimus, tiesiogiai susijusius su Konferencijos programa arba biudžetu ir jos dienotvarke, arba šios Konvencijos pakeitimų pasiūlymus, darančius neigiamą poveikį valstybių, šios Konvencijos Šalių, kurios nėra kurios nors Sąjungos narės, teisėms ir įsipareigojimams, vienas ketvirtadalis tokių valstybių dalyvauja Koordinacinio komiteto posėdžiuose tokiomis pat teisėmis, kaip ir Koordinacinio komiteto nariai. Konferencija kiekvienoje eilinėje sesijoje nurodo valstybes, kurioms leidžiama dalyvauti tokiuose posėdžiuose.

d) Kiekvienos delegacijos išlaidas padengia ją skyrusi vyriausybė.

2. Jeigu kitos Sąjungos, kurias administruoja Organizacija, nori būti atstovaujamos Koordinaciniame komitete, jų atstovai turi būti paskirti iš valstybių, kurios priklauso Koordinaciniam komitetui.

3. Koordinacinis komitetas:

i) teikia patarimus Sąjungų organams, Generalinei Asamblėjai, Konferencijai ir Generaliniam direktoriui dėl visų administracinių, finansinių ir kitų klausimų, kurie svarbūs dviem arba daugiau Sąjungų arba vienai ar kelioms Sąjungoms ir Organizacijai ir kurie visų pirma yra susiję su bendromis Sąjungų išlaidomis;

ii) rengia Generalinės Asamblėjos darbotvarkės projektą;

iii) rengia Konferencijos darbotvarkės projektą, programos ir biudžeto projektus;

iv) [panaikinta];

v) Generalinio direktoriaus kadencijai baigiantis arba jei Generalinio direktoriaus pareigybė yra laisva, teikia kandidatą, kurį į šį postą skiria Generalinė Asamblėja; jei Generalinė Asamblėja tokio kandidato nepaskiria, Koordinacinis komitetas teikia kitą kandidatą; ši procedūra kartojama tol, kol Generalinė Asamblėja paskiria kandidatą;

vi) jei Generalinio direktoriaus pareigybė tampa laisva laikotarpiu tarp dviejų Generalinės Asamblėjos sesijų, skiria laikinai einantį pareigas Generalinį direktorių, kuris šias pareigas eina iki tol, kol pareigas eiti pradeda naujasis Generalinis direktorius;

vii) atlieka visas kitas pagal šią Konvenciją pavestas funkcijas.

4.

a) Koordinacinis komitetas renkasi į eilinę sesiją vieną kartą per metus Generalinio direktoriaus šaukimu. Paprastai Koordinacinis komitetas renkasi Organizacijos būstinėje.

b) Koordinacinis komitetas renkasi į neeilinę sesiją Generalinio direktoriaus šaukimu jo paties iniciatyva ar Pirmininko prašymu arba vieno ketvirtadalio Koordinacinio komiteto narių prašymu.

5.

a) Kiekviena valstybė, priklausanti vienam arba abiem 1 dalies a punkte nurodytiems Vykdomiesiems komitetams, Koordinaciniame komitete turi vieną balsą.

b) Pusė Koordinacinio komiteto narių sudaro kvorumą.

c) Atstovas gali atstovauti tik vienai valstybei ir balsuoti tik vienos valstybės vardu.

6.

a) Koordinacinis komitetas išreiškia savo nuomonę ir priima sprendimus paprasta balsų dauguma. Susilaikiusiųjų balsai neįskaitomi.

b) Net jei yra pasiekta paprasta balsų dauguma, bet kuris Koordinacinio komiteto narys nedelsiant po balsavimo gali pareikalauti, kad būtų atliktas toks specialus balsų perskaičiavimas: sudaromi du atskiri sąrašai viename iš jų nurodant valstybes, Paryžiaus sąjungos Vykdomojo komiteto nares, o kitame – valstybes, Berno sąjungos Vykdomojo komiteto nares; kiekvienos valstybės balsas įrašomas prieš jos pavadinimą kiekviename sąraše, į kurį ji įtraukta. Jei šis specialus balsų perskaičiavimas parodo, kad paprasta dauguma nepasiekta kiekviename iš šių sąrašų, laikoma, kad pasiūlymas nepriimtas.

7. Bet kuriai valstybei, Organizacijos narei, kuri nėra Koordinacinio komiteto narė, Komiteto posėdžiuose gali atstovauti stebėtojai, turintys teisę dalyvauti svarstyme, bet neturintys balso teisės.

8. Koordinacinis komitetas priima savo Darbo tvarkos taisykles.

9 straipsnis

Tarptautinis biuras

1. Tarptautinis biuras atlieka Organizacijos sekretoriato funkciją.

2. Tarptautiniam biurui vadovauja Generalinis direktorius, kuris turi du ar daugiau pavaduotojų.

3. Generalinis direktorius skiriamas terminuotam ir ne trumpesniam nei šešerių metų laikotarpiui. Generalinis direktorius skiriamas pakartotinai terminuotiems laikotarpiams. Pirmojo paskyrimo laikotarpio trukmę ir galimų vėlesnių paskyrimo laikotarpių trukmę, taip pat visas kitas paskyrimo sąlygas nustato Generalinė Asamblėja.

4.

a) Generalinis direktorius yra Organizacijos vadovas.

b) Jis atstovauja Organizacijai.

c) Jis teikia atskaitas Generalinei Asamblėjai ir vykdo jos nurodymus, susijusius su

Organizacijos vidaus bei išorės reikalais.

5. Generalinis direktorius rengia programų ir biudžetų projektus bei periodines veiklos ataskaitas. Jis perduoda jas suinteresuotųjų valstybių vyriausybėms, taip pat Sąjungų ir Organizacijos kompetentingiems organams.

6. Generalinis direktorius ir bet kuris jo paskirtas personalo narys dalyvauja be balso teisės visuose Generalinės Asamblėjos, Konferencijos, Koordinacinio komiteto ir bet kurio kito komiteto ar darbo grupės posėdžiuose. Generalinis direktorius arba jo paskirtas personalo narys yra šių organų sekretorius *ex officio*.

7. Generalinis direktorius skiria personalą, kuris būtinas Tarptautinio biuro uždaviniams sėkmingai įgyvendinti. Generalinis direktorius skiria savo pavaduotojus Koordinacinio komiteto pritarimu. Įdarbinimo sąlygos nustatomos Tarnybos nuostatuose, kuriuos Generalinio direktoriaus pasiūlymu tvirtina Koordinacinis komitetas. Svarbiausias veiksnys parenkant personalą ir nustatant tarnybos sąlygas yra būtinybė garantuoti gerą darbingumo lygį, kompetenciją, sąžiningumą. Daug dėmesio skiriama personalo parinkimo kuo platesniu geografiniu mastu svarbai.

8. Generalinio direktoriaus ir personalo pareigų pobūdis yra išimtinai tarptautinis. Atlikdami savo pareigas jie negali prašyti nurodymų ar juos gauti iš kurios nors vyriausybės ar valdžios institucijos, nepriklausančios Organizacijai. Jie turi susilaikyti nuo bet kokio veiksmo, kuris galėtų pakenkti jų kaip tarptautinių pareigūnų statusui. Kiekviena valstybė narė įsipareigoja gerbti išimtinai tarptautinį Generalinio direktoriaus ir personalo pareigų pobūdį ir nedaryti jiems įtakos einant savo pareigas.

10 straipsnis

Būstinė

1. Organizacijos būstinė įsikūrusi Ženevoje.

2. Sprendimas dėl jos perkėlimo gali būti priimtas 6 straipsnio 3 dalies d ir g punktuose nustatyta tvarka.

11 straipsnis

Finansai

1. Organizacija turi du atskirus biudžetus: Sąjungoms bendrų išlaidų biudžetą ir Konferencijos biudžetą.

2.

a) Sąjungoms bendrų išlaidų biudžeto lėšomis padengiamos kelių Sąjungų išlaidos.

b) Šis biudžetas finansuojamas iš tokių šaltinių:

i) Sąjungų įnašų, kurių dydį kiekvienai Sąjungai nustato tos Sąjungos Asamblėja atsižvelgdama į bendrų išlaidų, kurios skiriamos tai Sąjungai, dalį;

ii) mokesčių už Tarptautinio biuro teikiamas paslaugas, kurie tiesiogiai nesusiję su kuria nors iš Sąjungų, išskyrus mokesčius už Tarptautinio biuro teikiamas paslaugas teisinės ir techninės pagalbos srityje;

iii) įplaukų už parduotas Tarptautinio biuro publikacijas, kurios tiesiogiai nesusijusios su kuria nors iš Sąjungų, arba honorarų už tokias publikacijas;

iv) Organizacijai dovanotų dovanų, palikimo ir valstybės finansinės paramos, išskyrus 3 dalies b punkto iv papunktyje nurodytus atvejus;

v) rentos, palūkanų ir kitų įvairių Organizacijos pajamų.

3.

a) Konferencijos biudžeto lėšomis padengiamos Konferencijos sesijų organizavimo išlaidos bei teisinės ir techninės pagalbos programos įgyvendinimo išlaidos.

b) Šis biudžetas finansuojamas iš šių šaltinių:

i) valstybių, šios Konvencijos Šalių, kurios nėra kurios nors Sąjungos narės, įnašų;

ii) Sąjungų šiam biudžetui skiriamų lėšų, kurių dydį kiekvienai Sąjungai nustato tos Sąjungos Asamblėja; bet kuri Sąjunga gali nuspręsti neskirti lėšų šiam biudžetui;

iii) lėšų, gaunamų už Tarptautinio biuro teikiamas paslaugas teisinės ir techninės pagalbos srityje;

iv) dovanų, palikimo ir valstybės finansinės paramos, kurias Organizacija gauna a punkte nurodytais tikslais.

4.

a) Norint nustatyti įnašo į Konferencijos biudžetą dydį, kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri nėra kurios nors Sąjungos narė, priskiriama tam tikrai klasei; tokia valstybė sumoka savo metinį įnašą pagal toliau nurodytų nustatytų vienetų skaičių:

A klasė..... 10

B klasė..... 3

C klasė..... 1

b) Kiekviena tokia valstybė, imdamasi 14 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų, nurodo klasę, kuriai ji nori būti priskirta. Bet kuri tokia valstybė gali pakeisti klasę. Jei valstybė pasirenka žemesnę klasę, ji privalo pranešti apie tai Konferencijos eilinėje sesijoje. Bet koks toks pakeitimas įsigalioja nuo po sesijos einančių kalendorinių metų pradžios.

c) Kiekvienos tokios valstybės metinis įnašas atitinka sumą, proporcingą visų tokių valstybių į Konferencijos biudžetą mokamai įnašų sumai, taip, kaip jos vienetų skaičius atitiktų visų minėtų valstybių bendrą vienetų skaičių.

d) Įnašai pradedami mokėti nuo kiekvienų metų sausio pirmos dienos.

e) Jei biudžetas nepatvirtinamas iki naujo finansinio laikotarpio pradžios, vadovaujantis finansiniu reglamentu laikoma, kad biudžetas yra toks pat, koks buvo praėjusiais metais.

5. Bet kuri valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri nėra kurios nors Sąjungos narė, nesumokėjusi finansinių įnašų pagal šį straipsnį, taip pat bet kuri valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri yra kurios nors Sąjungos narė, nesumokėjusi įnašų kuriai nors iš Sąjungų, praranda balso teisę Organizacijos organuose, kurių narė ji yra, jei jos įsiskolinimo suma lygi arba viršija sumą, lygią jos įnašams už dvejus ankstesnius nesutrumpintus metus. Tačiau bet kuris iš Organizacijos organų gali leisti tokiai valstybei naudotis balso teise, jeigu jis yra įsitikinęs ir tol, kol bus įsitikinęs, kad skola

atsirado dėl išimtinių ir neišvengiamų aplinkybių.

6. Rinkliavų ir mokesčių, mokamų už Tarptautinio biuro teikiamas paslaugas teisinės ir techninės pagalbos srityje, dydį nustato Generalinis direktorius ir apie tai praneša Koordinaciniam komitetui.

7. Organizacija, Koordinaciniam komitetui pritarus, gali gauti dovanų, palikimą ir valstybės finansinę paramą tiesiogiai iš vyriausybių, viešojo ar privačiojo sektorių institucijų, asociacijų arba privačių asmenų.

8.

a) Organizacija turi apyvartinių lėšų fondą, kurį sudaro Sąjungų ir kiekvienos valstybės, šios Konvencijos Šalies, kuri nėra kurios nors Sąjungos narė, vienkartinės įmokos. Jei fonde pritrūksta lėšų, jis papildomas.

b) Sąjungos Asamblėja nustato kiekvienos Sąjungos vienkartinės įmokos dydį ir priima sprendimą dėl konkrečios Sąjungos galimybės prisidėti prie fondo lėšų didinimo.

c) Kiekvienos valstybės, šios Konvencijos Šalies, kuri nėra kurios nors Sąjungos narė, vienkartinė įmoka ir jos dalis prisidedant prie fondo lėšų didinimo proporcingos tos valstybės įnašui už tuos metus, kuriais sudarytas fondas arba priimtas sprendimas dėl jo didinimo. Šią proporciją ir mokėjimo sąlygas nustato Konferencija remdamasi Generalinio direktoriaus pasiūlymu ir Koordinacinio komiteto nuomone.

9.

a) Susitarime dėl būstinės, sudaromame su valstybe, kurios teritorijoje yra Organizacijos būstinė, nustatoma, kad tais atvejais, kai apyvartinių lėšų fonde pritrūksta lėšų, ta valstybė suteikia avansus. Kiekvienu atveju tokia valstybė ir Organizacija sudaro atskirus susitarimus, kuriuose nustatomos tokių avansų sumos ir jų suteikimo sąlygos. Tol, kol minėta valstybė yra įsipareigojusi teikti avansus, ji Koordinaciniame komitete turi vieną vietą *ex officio*.

b) Tiek a punkte nurodyta valstybė, tiek Organizacija turi teisę raštu pateikti prašymą denonsuoti įsipareigojimą suteikti avansus. Denonsavimas įsigalioja po trejų metų nuo metų, kuriais buvo apie jį pranešta, pabaigos.

10. Sąskaitų auditą atlieka viena ar kelios valstybės narės arba nepriklausomi auditoriai, kaip nurodyta finansiniame reglamente. Auditorius skiria Generalinė Asamblėja, gavusi jų sutikimą.

12 straipsnis

Teisinis veiksnumas, privilegijos ir imunitetai

1. Organizacija kiekvienos valstybės narės teritorijoje laikydamasi tos valstybės teisės aktų naudojasi tokiu teisiniu veiksnumu, kuris būtinas Organizacijos tikslams įgyvendinti ir jos funkcijoms atlikti.

2. Organizacija sudaro susitarimą dėl būstinės su Šveicarijos Konfederacija ir su bet kuria kita valstybe, kurioje vėliau gali būti įkurta būstinė.

3. Organizacija gali sudaryti dvišalius arba daugiašalius susitarimus su kitomis valstybėmis narėmis, siekdama garantuoti Organizacijai, jos pareigūnams ir visų valstybių narių atstovams tokias privilegijas ir imunitetus, kurie gali būti reikalingi Organizacijos tikslams įgyvendinti ir

funkcijoms atlikti.

4. Generalinis direktorius gali vesti derybas ir, Koordinaciniam komitetui pritarus, sudaro bei Organizacijos vardu pasirašo 2 ir 3 dalyje nurodytus susitarimus.

13 straipsnis

Santykiai su kitomis organizacijomis

1. Organizacija, jeigu tikslinga, nustato darbo santykius su kitomis tarpvyriausybinėmis organizacijomis ir su jomis bendradarbiauja. Tokį bendro pobūdžio susitarimą su minėtomis organizacijomis sudaro Generalinis direktorius, gavęs Koordinacinio komiteto patvirtinimą.

2. Organizacija, spręsdama jos kompetencijai priklausančius klausimus, gali imtis atitinkamų priemonių dėl konsultacijų ir bendradarbiavimo su tarptautinėmis nevyriausybinėmis organizacijomis, taip pat susijusioms vyriausybėms sutikus – su nacionalinėmis vyriausybinėmis arba nevyriausybinėmis organizacijomis. Tokias priemones įgyvendina Generalinis direktorius, gavęs Koordinacinio komiteto patvirtinimą.

14 straipsnis

Tapimas Konvencijos Šalimi

1. 5 straipsnyje nurodytos valstybės gali tapti šios Konvencijos Šalimis ir Organizacijos narėmis:

i) pasirašydamos Konvenciją be išlygos dėl ratifikavimo arba

ii) pasirašydamos Konvenciją su išlyga dėl ratifikavimo, kai vėliau deponuojamas ratifikavimo dokumentas, arba

iii) deponuodamos prisijungimo dokumentą.

2. Neatsižvelgiant į jokią kitą šios Konvencijos nuostatą, valstybė, Paryžiaus konvencijos Šalis, Berno konvencijos Šalis arba abiejų šių konvencijų Šalis, gali tapti šios Konvencijos Šalimi tik tuomet, jei ji tuo pat metu ratifikuoja arba prisijungia ar jeigu ji jau ratifikavo arba prisijungė prie:

– viso Paryžiaus konvencijos Stokholmo akto arba tik su išlyga, nustatyta 20 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje, arba

– viso Berno konvencijos Stokholmo akto arba tik su išlyga, nustatyta 28 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje.

3. Ratifikavimo arba prisijungimo dokumentai deponuojami Generaliniam direktoriui.

15 straipsnis

Konvencijos įsigaliojimas

1. Ši Konvencija įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo tada, kai dešimt valstybių, Paryžiaus sąjungos narių, ir septynios valstybės, Berno sąjungos narės, ėmėsi 14 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų; laikoma, kad jei valstybė yra abiejų Sąjungų narė, ji bus įtraukta į abi grupes. Tą

dieną Konvencija įsigalioja ir valstybėms, kurios, nepriklausydamos nė vienai iš dviejų Sąjungų, ne vėliau nei likus trims mėnesiams iki šios dienios ar dar anksčiau ėmėsi 14 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų.

2. Bet kuriai kitai valstybei ši Konvencija įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo dienos, kurią tokia valstybė ėmėsi 14 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų.

16 straipsnis

Išlygos

Jokios išlygos šiai Konvencijai netaikomos.

17 straipsnis

Pakeitimai

1. Pasiūlymus dėl šios Konvencijos pakeitimų gali teikti bet kuri valstybė narė, Koordinacinis komitetas arba Generalinis direktorius. Tokius pasiūlymus Generalinis direktorius siunčia valstybėms narėms ne vėliau nei prieš šešis mėnesius iki jų nagrinėjimo Konferencijoje.

2. Pakeitimus priima Konferencija. Jei priėmus pakeitimą būtų pažeistos valstybių, šios Konvencijos Šalių, kurios nėra kurios nors Sąjungos narės, teisės ir pareigos, tokios valstybės taip pat dalyvauja balsavime. Dėl visų kitų siūlomų pakeitimų balsuoja tik valstybės, šios Konvencijos Šalys, kurios yra kurios nors Sąjungos narės. Pakeitimai priimami paprasta balsų dauguma, jei Konferencija balsuoja tik dėl tokių pakeitimų pasiūlymų, kuriuos anksčiau buvo priėmusios Paryžiaus sąjungos asamblėja ir Berno sąjungos asamblėja vadovaudamosi taisyklėmis, kurios taikomos kiekvienoje iš jų priimant jų atitinkamų konvencijų administracinių nuostatų pakeitimus.

3. Bet kuris pakeitimas įsigalioja praėjus mėnesiui nuo dienos, kurią Generalinis direktorius gauna rašytinius pranešimus apie pritarimą pakeitimui, kuris padarytas vadovaujantis kiekvienoje valstybėje galiojančia atitinkama konstitucine tvarka, iš trijų ketvirtadalių valstybių, Organizacijos narių, turėjusių teisę balsuoti dėl pakeitimo pasiūlymo pagal 2 dalį šio pakeitimo priėmimo Konferencijoje metu. Visi taip priimti pakeitimai yra privalomi visoms valstybėms, kurios yra Organizacijos narės pakeitimo įsigaliojimo metu arba kurios tampa jos narėmis vėliau, jei bet koks pakeitimas, kuriuo didinami valstybių narių finansiniai įsipareigojimai, yra privalomas tik toms valstybėms, kurios pranešė apie pritarimą tokiam pakeitimui.

18 straipsnis

Denonsavimas

1. Bet kuri valstybė narė gali denonsuoti šią Konvenciją išsiųsdama pranešimą Generaliniam direktoriui.

2. Denonsavimas įsigalioja praėjus šešiems mėnesiams nuo dienos, kurią tokį pranešimą gavo Generalinis direktorius.

19 straipsnis

Pranešimai

Generalinis direktorius praneša visų valstybių narių vyriausybėms apie:

i) šios Konvencijos įsigaliojimo dieną,

ii) pasirašytus ir deponuotus ratifikavimo ar prisijungimo dokumentus,

iii) bet kokio šios Konvencijos pakeitimo priėmimą ir dieną, kurią toks pakeitimas įsigalioja,

iv) šios Konvencijos denonsavimą.

20 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1.

a) Ši Konvencija pasirašoma vienu egzemplioriumi anglų, ispanų, prancūzų ir rusų kalbomis; visi tekstai yra autentiški ir deponuojami Švedijos Vyriausybei.

b) Šią Konvenciją galima pasirašyti Stokholme iki 1968 m. sausio 13 d.

2. Generalinis direktorius, pasikonsultavęs su suinteresuotomis vyriausybėmis, parengia oficialius tekstus vokiečių, italų, portugalų kalbomis ir kitomis kalbomis, kurias gali nurodyti Konferencija.

3. Generalinis direktorius išsiunčia dvi tinkamai patvirtintas šios Konvencijos teksto ir kiekvieno Konferencijos priimto pakeitimo kopijas valstybių, Paryžiaus sąjungos arba Berno sąjungos narių, vyriausybėms, bet kurios kitos valstybės, kai ji prisijungia prie šios Konvencijos, vyriausybei ir jų prašančiai bet kurios kitos valstybės vyriausybei. Pasirašyto Konvencijos teksto kopijas, kurios siunčiamos vyriausybėms, tvirtina Švedijos Vyriausybė.

4. Generalinis direktorius įregistruoja šią Konvenciją Jungtinių Tautų Organizacijos sekretoriate.

21 straipsnis

Pereinamosios nuostatos

1. Tol, kol pradės eiti pareigas pirmasis Generalinis direktorius, nuorodos šioje Konvencijoje į Tarptautinį biurą arba Generalinį direktorių laikomos nuorodomis atitinkamai į Jungtinį tarptautinį pramoninės, literatūros ir meno nuosavybės apsaugos biurą (taip pat žinomą kaip Jungtinis intelektinės nuosavybės apsaugos biuras (BIRPI) arba į jo direktorių.

2.

a) Valstybės, kurios yra kurios nors Sąjungos narės, bet nėra šios Konvencijos Šalys, gali, jei nori, penkerius metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo dienos naudotis tokiomis pat teisėmis, kokiomis naudojasi valstybės, šios Konvencijos Šalys. Bet kuri valstybė, norinti pasinaudoti tokiomis teisėmis, praneša raštu apie tai Generaliniam direktoriui; toks pranešimas įsigalioja jo gavimo dieną. Šios valstybės laikomos Generalinės Asamblėjos ir Konferencijos narėmis iki

minėto laikotarpio pabaigos.

b) Pasibaigus minėtam penkerių metų laikotarpiui tokios valstybės praranda balso teisę Generalinėje Asamblėjoje, Konferencijoje ir Koordinaciniame komitete.

c) Tapusios šios Konvencijos Šalimis, tokios valstybės vėl gauna balso teisę.

3.

a) Tol, kol yra valstybių, Paryžiaus sąjungos arba Berno sąjungos narių, dar netapusių šios Konvencijos Šalimis, Tarptautinis biuras ir Generalinis direktorius atitinkamai atlieka ir Jungtinio tarptautinio pramoninės, literatūros ir meno nuosavybės apsaugos biuro ir jo direktoriaus funkcijas.

b) Laikoma, kad Konvencijos įsigaliojimo metu minėtame Biure dirbantis personalas a punkte nurodytu pereinamuoju laikotarpiu dirba ir Tarptautiniame biure.

4.

a) Visoms valstybėms, Paryžiaus sąjungos narėms, tapus Organizacijos narėmis, tos Sąjungos biuro teises, pareigas ir turtą perima Organizacijos Tarptautinis biuras.

b) Visoms valstybėms, Berno sąjungos narėms, tapus Organizacijos narėmis, tos Sąjungos biuro teises, pareigas ir turtą perima Organizacijos Tarptautinis biuras.

Nauja įnašų schema

Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) valdymo organai ir PINO administruojamos Sąjungos patvirtino 1994 m. sausio 1 d. įsigaliojusią naują įnašų schemą, kuria pakeičiama PINO konvencijos 11 straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose, Paryžiaus konvencijos 16 straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose, Berno konvencijos 25 straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose ir atitinkamose Strasbūro, Nicos, Lokarno ir Vienos susitarimų nuostatose nustatyta įnašų schema. Išsamesnės informacijos apie minėtą schemą gali suteikti PINO Tarptautinis biuras.